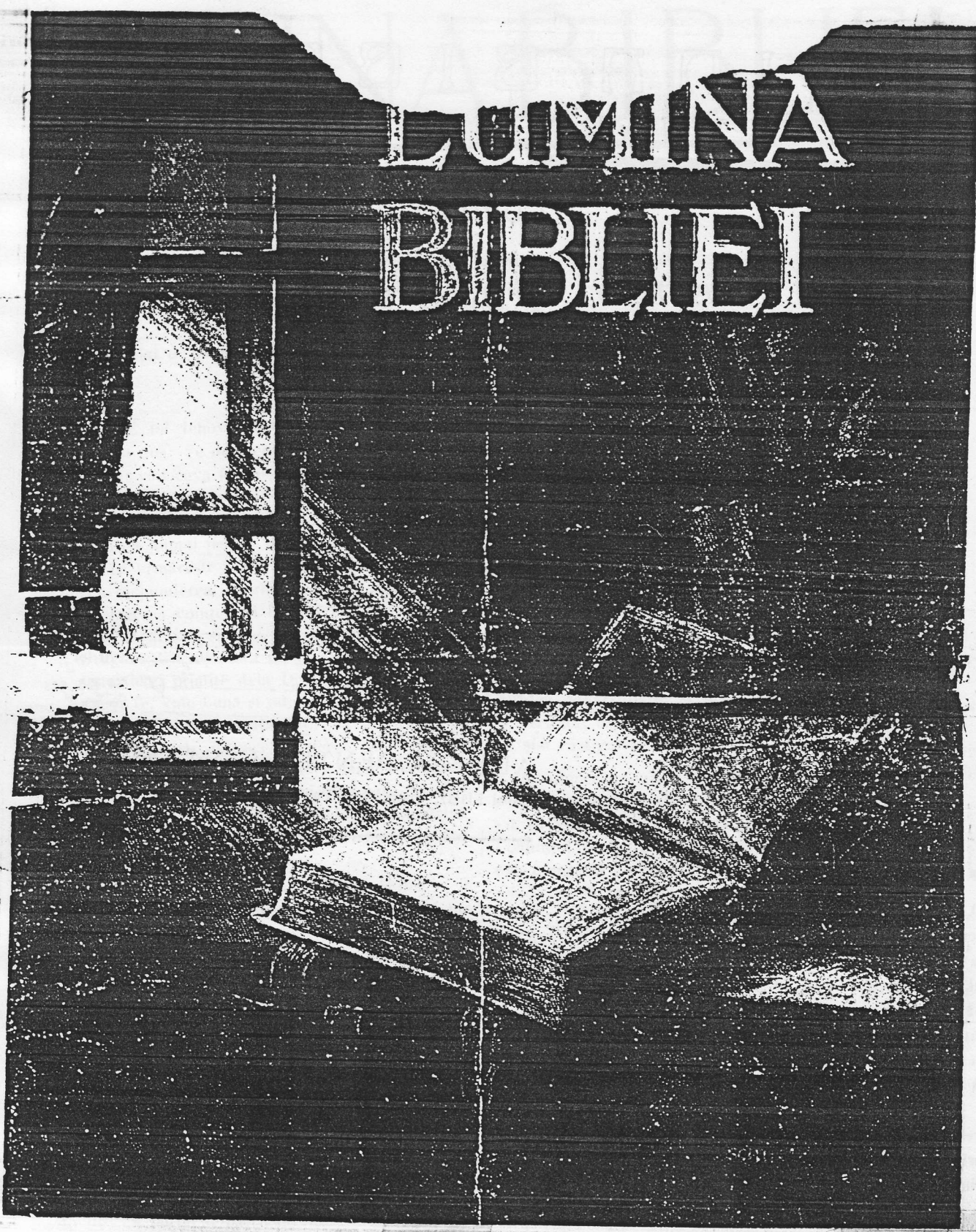

LUMINA BIBLIEI

1 FEBRUARIE 1930

Numărul 2

GUMINA BIBLIEI

REVISTA LUNARA

CUPRINSUL:

Muntele Sion și cetatea	19
Sinai	19
Biserica	20
Scopul	20
Sfăt și încurajare	21
A veni la muntele Sion	22
Peruncile sale	23
Împărăția	24
Piramida din Gizeh	25
Drapelul Domnului (poezi)	28
Scrisori interesante	29
Calea celor drepti (poezi)	32

ABONAMENTE:

Pentru România pe un an:	140 lei
pe jumătate de an:	70 lei
Pentru Cechoslovacia pe un an:	24 Kč
pe jumătate de an:	12 Kč

ADRESA PENTRU COMANDA:

Carol Lisetz, Viena XVI, Panikengasse 36. ~~Austria.~~

Plata abonamentelor

O parte a cetitorilor nostri sunt încă cu plata abonamentelor din 1929 în restanță. Rugându-vă pentru plata astorfel de restanță, facem atent, că după bună regulă abonamentul este totdeauna înainte de plătit. Signr. că nu cade greu pentru nimeni a plăti pentru o jumătate de ani abonamentul de (70.— lei) înainte, pentru că numai atunci suntem în stare a tipări revista, dacă plata abonamentelor vor fi ținut în regulă. Aceasta cere și interesul a fiecărui cetitor și pretin. În caz, dacă restanța din anul trecut nu fi plătit, pentru cetitor astorfel cu cel mai mare bună voința nu suntem în stare a trimete revista mai de parte.

Redacția

LUMINA BIBLIEI

Viena

1 Februarie, 1930

No. 2

Muntele Sion și cetatea

„Ci v'ați apropiat de muntele Sion și de cetatea viului Dumnezeu, de Ierusalimul ceresc și de zeci de mii de îngeri.“ — Evrei 12 : 22.

FULGERELE lui Iehova strălucese în favoarea poporului său uns. Se desface o strălucire, și cei unși amădeceât văd ceva frumos din cuvintele sale. Fulgeră din nou, și alte frumuseți se ivesc. Lumina, pe care Dumnezeu o pregătește pentru ai săi, progresează. Cunoștința nu o dă numai pentru mângâierea și învierea lor, dar prin ea urmărește și alt scop. Cunoștința umblă pe o cale cu răspunderea. Dorința cea mai arzătoare a unșilor, este facerea voinței lui Dumnezeu. Dacă cineva știe ce are de făcut și o și face, pe acela cunoștința mai mult îl mângâie și îl îmbucura inima. Faptele împlinite pe baza cunoștinței primite dela Dumnezeu, ne produce bucurie, încredere, voie bună și adevărată bucurie. Neglijența și neșupunerea arătată față de datorința pe care o cunoaștem bine, întunecă vederea, și neglijența de acest fel dacă se continuă, conduce numai la nenorocire. Inceputul neglijenței este egoismul, care în scurt timp aduce pe cel egoist în pericol. Iubirea din potrivă conduce la supunere, și ne face capabilă vederea, pentru primirea luminii mai mari.

² Apostolul Pavel a scris către biserică. Mâna sa a fost condusă de Domnul. Pentru aceasta, scrisorile lui Pavel au devenit o parte a Sfintei Scripturi. În textul din fruntea articolului și în scripturile, care sunt în legătură cu textul, muntele Sinai și muntele Sion sunt puse în comparație și sunt puse față în față. Acest fapt și-a avut scopul. Este clar, că una dintre cauze a fost și este și acum, ca cei unși privind la Sinai și Sion, să poată primi mângâiere, credință și speranță îndoită. Cei din templu, care primise o lumină mai mare, pot privi la Sinai și Sion, și încep să înțeleagă asemănarea și deosebirea dintre ele.

Sinai

¹ Izraeliții au petrecut patrusute de ani în Egipt. A fost pe la sfârșitul timpului de robie, când le-a sosit timpul de scăpare. Înaintea sfârșitului acestui period de

patrusute de ani, Moise, s'a refugiat dinaintea dușmanului său Faraon, regele Egiptului. Moise se afla în pământul Midianiților, în dosul muntelui Sinai, unde i s'a arătat Dumnezeu. Dumnezeu a îndrumat pe Moise să meargă în Egipt și să conducă pe Izraeliți la muntele Sinai, ca să se întâlnească acolo cu Dumnezeu și să-l servească. (2 Moise 3 : 1—12) Supunându-se Moise poruncii lui Dumnezeu, a plecat în Egipt, și a anunțat lui Faraon prevestirea lui Dumnezeu; și când a sosit timpul potrivit, Moise a ieșit afară în fruntea oștilor lui Izrael, și sfârșindu-i afară din pământul Egiptului, Iehova a arătat plăcerea sa față de poporul lui Izrael; și a arătat puterea covârșitoare, și prin umilirea lui Faraon și a Egiptenilor, care au reprezentat pe Satan și organizația sa, și-a câștigat un nume.

² Dumnezeu, care a condus pe izraeliți prin Moise în pustiu, i-a nutrit prin faptul, că în mod minunat a lăsat să curgă apă din stâncă crepătă. Cu conducerea Comnului, Moise a condus poporul lui Izrael la picioarele muntelui Sinai și acolo le-a spus: „Voi ați văzut ceiace am făcut Egiptenilor, și cum v'am purtat pe voi, ca pe aripi de vultur, și v'am adus la mine.“ — 2 Moise 10 : 4.

³ Legământul ce a făcut Dumnezeu cu poporul Izrael în Egipt, a fost întărit la muntele Sinai. Acolo s'a întâlnit Dumnezeu cu poporul său, în mijlocul manifestării extraordinare a naturii. Acolo le-a dat legea sa. Intrarea în vigoare a legământului de fapt numai la muntele Sinai a început. De acolo au călătorit mai departe și au ajuns în pământul Palestinei. În urmă a fost ridicată sub domnia lui David și Solomon, împărăția anti-tipică. Mai potrivit putem spune, că călătoria izraeliților a început cu petrecerea lor la muntele Sinai și s'a sfârșit la Sion. Sinai a fost locul unde Dumnezeu s'a întâlnit cu poporul său. Nu degeată au mers ei acolo, ca să se odihnească, ei pentruca să cunoască scopurile lui Dumnezeu și ea să-i execute poruncile.

Sion

• Când David a ajuns rege, Sionul l'a făcut de capitală a domniei sale. Acolo și-a zidit o casă din cedrii, care simbolizează viața veșnică. Tot acolo a dus și cortul și chivotul, care au fost până atunci în pădure, în mâini streine; și le-a așezat în Sion. Sionul a fost deci antiînchipuirea locuinței lui Dumnezeu (cu poporul său). (Psalm 132 : 13, 14) Sionul, nu a servit pentru poporul său de loc de odihnă. Nici acum nu servește de loc de odihnă poporului său. A devenit locul domniei oficiale, deoarece Dumnezeu acolo se întâlnește cu ai săi. Sionul antitipic, a figurat de partea dominantă, ce se ridica asupra orașului Ierusalim. Sionul adevărat este partea oficială a organizației lui Dumnezeu și stă asupra tuturor acelorora, care s'au născut ca copiii lui, și care se vor mai naște și de acum înainte.

7 Pavel, vorbind către poporul uns al lui Dumnezeu, zice: „V' ați apropiat de muntele Sion și de cetatea viului Dumnezeu, de Ierusalimul ceresc.“ Aici se face o deosebire evidentă între Sion și Ierusalim. Deoarece cuvintele acestui text sună creaturilor de pe pământ, trebuie să ne gândim la aceia, că se referă la creaturile de pe pământ. Ierusalim este simbolul organizației lui Dumnezeu, care cuprinde în sine și pe alții, afară de cei unși; pînăcând Sionul, ca și în antitip, iese în relief, și formează partea dominantă și oficială a organizației lui Dumnezeu. Muntele Sion este închipuirea domniei și împărăției lui Dumnezeu, ce a încredințat lui Isus Christos și membrilor corpului său. Unșii, care formează Christosul, compun Sionul; pînăcând Ierusalimul din cer, cuprinde în sine și pe alții afară de Christos, și amare ostile nenumărate a ingerilor, și pe turma mare, care în urmă vor servi în oraș înaintea tronului. Dacă toate aceste clase vor fi la un loc, vor forma „adunarea generală a celor întâi născuți și biserica“ (după traducerea engleză Diaglott).

8 Toată organizația, dupăcum se vede din cuvintele apostolului, constă din 1) muntele Sion, care este capul și împărăția organizației lui Dumnezeu, 2) Ierusalimul din cer, care este organizația lui Dumnezeu, deoarece este numit de „cetatea viului Dumnezeu“, care cuprinde în sine 3) clasa nenumărată a ingerilor, care au fost totdeauna credincioși și supuși lui Dumnezeu, și 4) biserica celor întâi născuți, care constă din Isus Christos, capul bisericii, membrii corpului său, și din aceia, care vor face parte din turma mare, deoarece și dănușii au fost chemați afară din lume, și vor primi viață ca ființe spirituale, și 5) Iehova Dumnezeu, judecătorul suprem.

Biserica

9 Când Dumnezeu a lăsat să se scrie de profetul său, că „din Egipt am chemat afară pe Fiul meu“, fără înșelăciune, s'a gândit la Fiul său, Isus Christos și la membrii corpului său. (Osea 11 : 1; Matei 2 : 15) Această profecie atunci s'a împlinit după literă, când Iehova a adus

înapoi pe copilul Isus din Egipt. Inșă împlinirea ei cu mult mai mare a fost atunci, când a chemat din lume, din Egiptul antitipic, pe Fiul său și l'a uns. Dupăcum în urma lui și alții au fost aduși afară din lume (Egipt) și au fost primiți în corpul lui Christos, au devenit una cu Christos, capul, și de atunci, n'au mai făcut parte din lume, din Egipt, tot astfel, cum nici Isus n'a făcut parte din lume. — Ioan 17 : 16.

10 Isus când a ales pe apostolii săi, și i-a trimis afară în numele său, ei au ajuns sub conducerea sa și astfel au devenit una cu El. Pînăcând apostolii au trăit pe pământ, biserica a stat sub conducerea apostolilor unși ai lui Dumnezeu, și de aceea biserica se bucura de unitate înbucurătoare. După moartea apostolilor, nu peste mult unitatea celor chemați s'a destrămat, deoarece s'au amestecat cu cei fărădelege, și au ajuns sub domnia și supremația preoților.

11 A sosit timpul, când Dumnezeu a început să arate prezența sa și a Domnului, și atunci a început deosebirea celor unși dela cei ce erau creștini numai cu numele. Isus Christos este Solul lui Iehova, care „a curățit drumul înaintea Domnului“, pentru strângerea la un loc a Sionului, adică, pentru aducerea în Sion, organizația lui Dumnezeu al acelor creaturi, care au fost scoși din lume. În urmă Domnul, „deodată a venit la templul său.“ (Malacha 3 : 1) Sionul s'a zidit, adică acei aprobați, care au fost aleși dintre oameni ca fii credincioși ai lui Dumnezeu, au fost aduși în starea templului, sub îngrijirea capului Isus Christos, și astfel biserica a devenit iarăși una. Clasa unsă din templu, fiind aprobată de Domnul, a intrat în bucuria Domnului, și unitatea astfel s'a restabilit. — Psalm 102 : 17; 126 : 1, 2.

12 Din aceasta reiesă marea importanță a venirii Domnului în biserica sa. Scripturile vorbesc de biserica, ca de una singură, și cuvântul lui Dumnezeu prin gurile apostolilor, asemenea i se adresează, ca unei singure. Când zice: „V' ați apropiat de muntele Sion,“ vorbește către biserică, care este întregă. Biserica lui Dumnezeu stă sub cărmuirea lui Isus Christos, al capului, care în calitate de ministru al lui Iehova, procedează la înfăptuirea tuturor lucrurilor ce se referă la biserică. Dupăcum din scripturile pe care le înțelegem la lumina faptelor, potrivite împlinirii profeciilor, vedem că Domnul în anul 1918 a venit în templul său, atunci s'a întâmplat, că clasa celor unși a fost adunată la un loc și a fost făcută o parte din Sion. Atunci s'au născut acești copii ai Sionului. (Isaia 66 : 8) Dela acel timp încoace, cuvintele lui Pavel din fruntea articolului nostru, precum și a celor scripturi, care sunt în legătură, au o deosebită importanță pentru cei unși.

Scopul

13 Strângerea la un loc, ce face Iehova, nu are de scop, ca să rezerve liniște și comoditate pentru aceia, care au fost duși în Sion. Aceasta are un scop în total

deosebit. Aceia, care au fost duși în Sion, a trebuit să înceapă la un lucru rezervat pentru dânsii, și încă sub conducerea căpeteniei Sionului. Dupăcum s'a întâmplat la muntele Sinai, tot astfel și biserica, care a fost condusă la Sion, trebuia să se întâlnească cu Dumnezeu, și a trebuit să primească o poruncă specială, căreia trebuia să se supună cu bucurie, dacă dorește să se bucure de aprobarea sa.

¹⁴ Apostolul face paralelă între Sinai și Sion și arată că aceia, că ceiace s'a întâmplat la Sinai, a preumbrit ceiace trebuie să se întâmple după strângerea la un loc al Sionului. Cuvintele apostolului Pavel arată că biserica strânsă la un loc, ca o unitate, tot mai bine intră în unitatea de relație și tovărășie cu Dumnezeu și Isus Christos. Nu pentrucă ar intra în odihna inactivității, ci a fost strânsă la un loc în scopul ducerii la îndeplinire a unui lucru, ce ținteste preamărirea numelui lui Iehova. Acest lucru, care s'a început cu strângerea la un loc a Sionului, trebuie să continue, și trebuie să devină spre preamărirea eternă a lui Dumnezeu. Acele membre a Sionului, care sunt încă în corp, trebuie să moară, și să înceteze de partea grea a lucrului, însă fiind înviați pentru vecie, lucrarea lor vor continua. — Apocalips 14 : 13.

Stat și incurajare

¹⁵ La examinarea textului, nu trebuie să nesocotim textele ce au legătură. La începutul strângerii în Sion, cu când a fost adusă în starea templului, biserica a îndurat mare mizerie, ceiace dovedește bine cuvintele următoare a apostolului: „Deaceia îndreptați dar mâinile obosite și ghenunchile slăbănogite!” (Evrei 12 : 12). Aceste cuvinte a apostolului Pavel, atunci au început să se aplice, în mod deosebit asupra celor unși. Aceste cuvinte sunt de acord cu cuvintele lui Isus: „Iar când încep aceste să fie, mișcați-vă și ridicați capetele voastre, pentrucă s'a apropiat răscumpărarea voastră.” (Luca 21 : 28) Aceste cuvinte ale lui Isus, nu-și puteau avea aplicarea, pânăcând nu ar fi ajunsă biserica într'o situație de întristare și descurajare. Iar această s'a întâmplat în anul 1918.

¹⁶ Nu peste mult după acest timp, Dumnezeu a permis bisericii, ce se află pe pământ, ca să vadă deosebirea ce este între Satan și organizația sa, în așa mod, cum n'au văzut aceasta niciodată până atunci. Acum au devenit potrivite cuvintele apostolului: „Si faceți urme drepte cu picioarele voastre, ca ce este schiop să nu se abată, ci mai vărtos se fie vindecat.” (versul 13) Aceste cuvinte nu se pot referi la acele greșeli naturale, care sunt din rezultatul păcatului moștenit, deoarece austrarea se referă la creaturile noi în Christos. Pentrucă simplul fapt, că creatura nouă să se rețină de porciile păcatului ce sunt în corpul său, nu explică îndeajuns acest verset. Biserica până la timpul acela, într'o măsură oareșcare a căutat plăcerea unei părți din lume.

A „face urme drepte” înseamnă urmarea acelu drum, pe care a umblat Isus Christos. Acum și credincioșii lui, trebuie să urmeze pe acest drum. (1 Petru 2 : 21) Trebuie să se despărtească cu desăvârșire de organizația Diavolului, căci numai așa se poate cineva păzi curat de lume. — Iacob 1 : 27; 4 : 4.

¹⁷ Nimenea nu poate fi plăcut lunei și totatunci și lui Dumnezeu, deoarece lumea este organizația Diavolului. Dacă pe creștin în umblarea sa, îl influențează ceiace spun oamenii despre dânsul, prin acest fapt el dă dovadă că este schiop și îl amenință pericolul de a rătiți drumul. Apostolul îndrumă pe unul ca acesta, ca să se vindece prin aceia, că va sta cu hotărâre de partea Domnului, ca să poată umbla cu pași drești. Isus ca om a fost nepătat și curat, dar cu toate acestea a trebuit să facă urme drepte cu picioarele sale, adeca trebuia să steie împotriva lui Satan și al organizației sale, și a trebuit să steie fără rezerve de partea lui Iehova.

¹⁸ Sunt unii în adevărul prezent, care susțin, că s'au consacrat pe deplin Domnului, dar cu toate acestea țin de privilegiul lor, ca să voteze cu ocazia alegerilor comunale sau pentru camera deputaților. Se naște întrebarea: Poate să umble pe calea dreaptă unșul lui Dumnezeu, dacă de bună voie ai parte la astfel de alegeri?

¹⁹ La întrebarea pusă răspundem în mod potrivit cu o altă întrebare: Al cărui organizație aranjează și conduce aceste alegeri? Este cert, că nu organizația lui Dumnezeu. Și dacă nu, atunci numai organizația lui Satan poate fi, deoarece el este dumnezeul acestei. Nu e greu să vadă fiecare copil al lui Dumnezeu, că datorită are la astfel de alegeri. Dacă face parte din organizația lui Dumnezeu și aparține lui Iehova Dumnezeu, dacă umblă pe calea dreaptă, atunci nu are nimic cu organizația lui Satan. Organizația lui Dumnezeu nu are nici o legătură cu organizația lui Satan. Dumnezeu însuși a făcut dușmania dintre seminția șarpelui și cea a femeii. Nimenea nu poate să fie prieten al lunei, care dorește să fie plăcut lui Dumnezeu. — Iacob 4 : 4.

²⁰ Dacă cineva ia parte la alegerile lumești, prin acest fapt, el dă dovadă de prietenia lui față de lume. Aceasta nu înseamnă, ca să se poarte aspru și necuviincios față de cei din lume, dar numai atât, ca să se țină departe de dânsii. Despre aceasta stă scris: „Nu va înjuțați la un jug cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între sfințenie și fărădelege? Sau cum poate sta împreună întunecreul cu lumina?” (2 Corinteni 6 : 14)

²¹ Dacă credinciosul votează la un loc cu oamenii din lume, ca să aleagă oameni din lume pentru funcțiuni lumești, prin acest fapt se injugă la un jug cu lumea și astfel trage, jugul împreună cu aceia. În această privință a ajuns într'o legătură de tovărășie cu lumea, în afacerile lumești. Tovărășia înseamnă legătură, dar nu poate să fie nici o tovărășie sau legătură între cele două organizații.

²² In continuare spune apostolul: „Ce înțelegere poate fi între Christos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem templul Dumnezeului viu, cum a zis Dumnezeu: Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor: Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.” — 2 Corinteni 6 : 15, 16.

²³ Oare elementele comerciale, politice și eclesiastice nu se unesc și nu-și aleg pe cei ce doresc, pentru funcțiuni publice, ca să conducă poporul și să domnească asupra lor? Oare creștinul, nu se unește cu organizația Diavolului, prin faptul că sprijinește alegerea acestora cu votul său?

²⁴ Cel uns, ca să se poată bucura de aprobarea lui Dumnezeu, trebuie să se consacreze pe deplin lui Dumnezeu. El trebuie să se deosebească cu desăvârșire de organizația Diavolului. Acesta este condițiunea cea mai importantă, pentru că cineva să fie bine primit de Dumnezeu. Apostolul spune mai departe: „Deaceia ești din mijlocul lor și fiți deosebiți, zice Domnul, și necurat să nu atingeți; și eu vă voi primi la mine. Și voi fi vouă drept tată și voi îmi veți fi drept fii și fiice, zice Domnul Atotțiitorul.” — 2 Corinteni 6 : 17, 18.

²⁵ Poate cineva să facă parte din Sion și poate fi în starea templului un oareșcare timp, și poate să voteze având înștiințare, sau poate să sprijinească organizația Diavolului în alt fel; însă atunci când înțelegem adevărul, și vedem, că prin acest fapt poate să devină totuși cu minciuna și nedreptatea, imediat trebuie să se deosebească de această nedreptate și să urmeze adevărul. „Indreptând drumul pentru picioarele sale,” (după traducere engleză) altminterlea repede va fi dat afară din Sion. Prin votul său ar părtini o parte oareșcare a organizației lui Satan. Iar dacă aceasta o face conștient și cu voia, atunci puterea sa o folosește spre sprijinirea organizației lui Satan și pe mâinele lui poartă sigiliul fiarei. — Apocalips 15 : 2.

²⁶ Cineva ar putea spune, că de aceia voteaza, ca să beneficieze de favoarea cutăruia funcționar pământesc, care face parte din organizația lui Satan. Creștinul trebuie să aleagă între favoarea omenească și cea Dumnezeiască. — Apocalips 13 : 16, 17.

²⁷ Mai multe adunări, și anume dela 1918 incoace, s'au luat la ceartă. Acesta este un lucru nepotrivit, măcuseamă pentru un creștin. Care sunt paznicii lui Dumnezeu, privește față'n față, și împreună își ridică glasurile pentru preamărirea numelui lui Iehova și pentru vestirea evangheliei împărăției. (Isaia 52 : 8) Fiecare membru al Sionului va fi în pace. (Psalm 122 : 7, 8) Deaceia spune apostolul: „Căutați pace cu toți și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul.” — versul 14.

²⁸ Între poporul Domnului nu mai este timp pentru ceartă și discuție. Ei trebuie să stea umăr la umăr și astfel formând o frontieră puternică vor sta împotriva duș-

manului. Sfințenia nu arată să fie o sfințenie fățarnică. Sfințenia înseamnă o predare desăvârșită lui Iehova și cauzei sale, și o atitudine hotărâtă împotriva dușmanului. Cel uns trebuie să fie totdeauna de partea lui Iehova, căci numai astfel poate să-i fie martor. Aceia, care s'au consacrat pe deplin lui Dumnezeu, vor căuta să ocolească certurile, care aduc amărăciune celor unși. Se poate naște amărăciune între doi bătrâni ai adunării. Celelalte membre ai adunării încă se interesează, deoarece unii părtinesc pe unul, iar alții pe cellalt. Rezultatul este, ca nu numai cei doi bătrâni stau față'n față, dar cearta lor infectează pe întreaga adunare. Pentru aceasta trebuie să luăm seama de mustrarea apostolului, care este potrivită pentru timpul de acum: „Indreptând cu grije luarea aminte, ca nu rămânând vre unul în urmă dela darul lui Dumnezeu, ca nu vre-o rădăcină de amărăciune crescând în sus să băntuie și printr' ansa cei mulți se fie molipsiți.” — versul 15.

²⁹ Pe urmă apostolul vorbește de desfrânare. Amărăciunea conduce adeseori la desfrânarea în înțelesul Scripturii. Cuvintele textului arată lămurit acest fapt. Desfrânarea arată o relație nepermisă. Unul lui Dumnezeu, s'a despărțit cu desăvârșire de lume și a fost primit în organizațiunea lui Dumnezeu: amărăciunea însă de multeori întoarce pe unii dela Domnul, care în urmă se lasă trași în organizația lui Satan. În taină, ei încep să se unească în cugete cu dușmanul împotriva fraților lor și astfel devin făcători de rele. (Psalm 50 : 16—17) Dacă cineva calcă pe acest drum, acela și-a închis în poia sa poarta împărăției și nu mai este speranță să se mai reîntoarcă.

³⁰ Așa se vede, că la aceasta s'a cugetat apostolul, când a scris: „Ca să nu fie vre-un desfrânat sau vre-un lumesec ca Esau, care pentru o singură mâncare dete dreptul său de întâi născut. Pentru că știți că și mai în urmă, când dori să moștenească binecuvântarea, nu fu luat în seamă, căci nu afla loc pentru schimbare de gând, deși cu lacrimi o ceru.” — versurile 16, 17.

³¹ Mănat de egoism și-a vândut Esau dreptul de întâi născut. După acest fapt, l'a cugrins o foarte mare amărăciune față de Jacob. Esau reprezintă aceia clasă de nelegiuți, care persecută pe clasa adevărată, preumbrită de Jacob. Căci pentru împlinirea amărăciunii lor, aceștia își vând dreptul de întâi născut. Starea lor rea de inimă îi duce în organizația lui Satan.

A veni la muntele Sion

³² După ce apostolul a dat sfaturile enunțate, ne și explică motivul, pentru ce ne lămurește în această privință, atât de temeinic: „Căci nu v'ați apropiat de munte ce se pipăie și aprins de foc și de nor întunecos și de întunecime și de furtună... ei v'ați apropiat de muntele Sion.” — versurile 18, 22.

³³ Ceiace s'a întâmplat la muntele Sion, reprezintă numai aceia, ce se pregătește să se întâlnească acum

La muntele Sinai, Dumnezeu a scuturat pământul, însă acum, atât cerul cât și pământul îl va scutura, spune apostolul. La Sinai Dumnezeu a îndrumat pe poporul Izrael în privința lucrului ce trebuia să facă. Faptul, că nu s'au supus acestor porunci, a adus cu sine, că au pierdut binecuvântările legământului, și că au fost scoși din favoarea lui Dumnezeu. Acuma Iehova Dumnezeu vorbește din cer către poporul său, și cuvintele martorului său credincios sună dupăcum urmează: „Luați seama nu părăsiți pe cel care vă vorbește: căci dacă aceia n'au scăpat când părăsiră pe cel care rostește pe pământ cuvinte dumnezeiești, mult mai vărtos noi nu vom scăpa. noi care ne întoarcem dela cel care rostește cuvinte dumnezeiești din cer.” — versul 25.

Poruncile sale

²⁴ Venirea Domnului în templul său se întâmplă într-un timp de mare nedumerire. Așa spune și Scriptura. (Maleachi 3 : 1—3) Înainte de acest timp mulți au fost de părerea, că Dumnezeu a voit să ducă în cer pe oameni, însă dracul i-a reținut. Acuma cei unși văd lămurit, că această părere nu este în armonie cu scripturile. Dumnezeu nu se silește să ducă în cer pe cineva. Pe unii oameni a chemat afară din întunerec, din organizația lui Satan, și i-a trecut în organizația sa, unde i-a luminat. I-a făcut fiii săi, și le-a dat ocazia, ca să dovedească credincioșie și iubire față de dânsul. Numai aceia, care fac astfel, se dovedesc de a putea nutri speranța, să facă parte din împărăția cerească.

²⁵ Cu ocazia venirii lui Isus Christos în templul său, a început proba, deoarece atunci s'a așezat, ca să curățe pe fiii lui Levi. Domnul atunci a început să lase să treacă unșii săi prin probe infocate, ca cei ce vor fi aprobați, să poată aduce sacrificii de adevăr Domnului. Aceasta înseamnă, că toți aceia, care nu vor trece proba, vor fi scuturați afară. Aceasta este în armonie cu cuvintele lui Pavel. Noi acum am venit la muntele Sion, spune apostolul. La Sinai s'a produs un mare cutremur de pământ, însă acum, Dumnezeu va scutura atât cât și pământul: aceasta va fi zguduirea din urmă: și toți aceia, care stau ușor, vor fi scuturați afară. „Al cărui glas zgudui atunci pământul, iar acum va zgudui zicând: Eu voi elătina încă odată, nu numai pământul dar și cerul. Iar acest încă odată arată schimbarea celor ce sunt zguduite, ca a unor lucruri făcute, pentruca să rămână cele ce nu sunt zguduite.” (versurile 26, 27) Scopul acestei zguduiri este, ca cei aprobați să se dovedească credincioși și adevărați față de Domnul. Acesta este mijlocul pe care-l folosește Domnul, pentru a judeca, care sunt cei aprobați.

²⁶ Pentruce au dat greș izraeliții? Deoarece nu au fost credincioși și zeloși față de Dumnezeu. (Romani 11 : 20; Evrei 4 : 6) Regula dumnezeiască rămâne neschimbată și față de creatura nouă, deoarece legile și așez. mintelo lui Dumnezeu nu se schimbă. (Maleachi 3 :

6) Care sunt deci acele porunci, cărora unșii Domnului trebuie să deie ascultare? La această întrebare, răspunsul l'ar putea forma o altă întrebare: Pentruce a dus Dumnezeu în Sion pe cei unși? Răspunsul este: pentru împlinirea unui lucru special. A sosit timpul, când Dumnezeu se pregătește la zguduirea cerului și al pământului. Va nimici cu desăvârșire organizația lui Satan. Nici odată nu lucrează în taină. Mai întâi prevestește pe om. Pe unele creaturi ale sale le folosește în scopul, să ducă această prevestire omenirei. Toată lumea este oarbă și este condusă de Diavol. Și chiar aceia parte a lumii, care se chiamă „creștinătate organizată” este aceia, care a devenit unealta cea mai potrivită în mâinile Diavolului. Conducătorii creștinătății tăgăduiesc pe față pe Dumnezeu și planul său de mântuire ce a prevăzut pentru omenire prin Fiul său Isus Christos. Dar se află mulți dintre aceia, care au fost chemați dela întunerec la lumina adevărului și care au devenit neglijenți, indiferenți și incropiți (nici rece, nici cald).

²⁷ Numai aceia sunt sfinți, care s'au consacrat pe deplin lui Dumnezeu, și sunt gata să-l servească. Acestora le zice Dumnezeu: „Eu voi pune mărturie înaintea popoarelor, ca să cunoască, că eu sunt Dumnezeu, și ca să aibă ceva cunoștință despre planul meu. Voi sunteți unșii mei și angajații mei pentru ducerea la îndeplinire al acestui lucru. Deaceia voi sunteți martorii mei, că eu sunt Dumnezeu.” (Isaia 43 : 10, 12.) Aceștia au curie se folosească de ocazie, ca să mărturisească pentru dânsul.

²⁸ Scripturile ne lămuresc bine, că datorința izraeliților era, ca să țină legământul lor făcut cu Iehova. Ei n'au putu să îplinească acest legământ în mod desăvârșit, însă puteau să-și pună toată străduințele și prin acest fapt puteau să țină spiritul legământului. Nu au ascultat de Domnul și nu i s'au supus, din care motiv, nu puteau încunjura nici pedepsele, ce erau prevăzute în punctele legii.

²⁹ Acuma a sosit ciasul hotărâtor pentru rămășița bisericii. Prin aceasta a căzut asupra lor o și mai mare responsabilitate, ca aceia ce privity pe izraeliți. Acesta este timpul sfârșitului, când chiar înaintea prăbușirii definitive a organizației lui Satan, va veni zguduirea cea din urmă, care va arăta, că cine sunt cei probați. În această zguduire va fi scuturat tot ceiace trebuie să se scuture. Ca cei unși să poată înțelege mai bine răspunderea lor, Dumnezeu le trimite din timp în timp fulgerele sale și glasul său tună acum. Vestirea sa, închipuită prin tunetul său, cutreeră întreg pământul.

³⁰ Așa se vede, că unii, care au fost binecuvântați cu cunoștința adevărului, nu prea înțeleg importanța ciasului și nici răspunderea ce o au pentru datorințele lor. Aceștia sunt indiferenți și incropiți. Apostolul nu numai că incurajează, dar și atrage atenția fiecăruia, care a primit ungera, ca să vadă s'o și păstreze prin credincioși dovedită față de Dumnezeu și cauzei sale. Nu-

mai acela va putea sta, care este credincios și adevărat, și și acela, numai prin harul lui Dumnezeu. Numai aceia vor fi ocrotiți, care iubesc pe Dumnezeu și sunt credincioși. (Psalm 31 : 24) În urmă apostolul ne clarifică motivul mării încercări.

Impărăția

¹¹ „Pentru aceia, fiindcă primim împărăție neclintită, mulțumim prin care mulțumire să slujim lui Dumnezeu cu bună plăcere și luare aminte și sficală.” (versul 28) Aici este arătat clar și apăsător, că oricine care dorește să fie plăcut lui Dumnezeu, acela trebuie să-i servească cu bună plăcere, în armonie cu poruncile sale.

¹² La Iordan, Dumnezeu a făcut legământ cu Isus. În virtutea căruia Dumnezeu îi va da împărăția. Isus în ziua morții sale a invitat pe ucenicii săi, ca să intre în acest legământ, și să se împărtășească cu dânsul în împărăție. (Luca 22 : 28—30) Isus a trecut prin aspre probe în timpul dela Iordan și până la cruce, dar în această probă el a stat neclintit. Supunându-se Părintelui său, a înaintat spre cea mai blestemată moarte. Pentru supunerea sa fără rezerve și pentru umilința sa desăvârșită, Dumnezeu l-a înviat din morți și i-a dăruit natura dumnezeiască, și i-a dat deplină putere atât în cer cât și pe pământ. Pe Isus l-a înălțat la locul cel mai înalt. Isus a câștigat cea mai strălucită biruință, și astfel a câștigat împărăția pe care i-a promis Dumnezeu. Săindu-se în cer a primit dela Părintele său porunca, ca să rămână în liniște până la timpul prevăzută de Dumnezeu, când va putea lui în mână puterea sa să domnească și să supună pe dușmanii săi. A așteptat acest timp; însă întretimp a continuat alegerea aceluia, — după porunca Părintelui său — care au trebuit să fie primiți în legământul referitor la împărăție.

¹³ În sfârșit a sosit timpul, ca să ieie la mână puterea și domnia sa; și supunându-se poruncilor lui Dumnezeu, s'a sculat, ca să domnească între neamicii săi. După ce a aruncat din cer pe dușman, pe cei credincioși i-a adunat în starea templului; și acuma poporul Domnului stă la hotarele lumii, privind spre porțile împărăției. Li-e dată porunca, să treacă prin aceste porți.

¹⁴ Timpul de mare întorsătură a sosit. Aici stă muntele Sion, simbolul împărăției lui Dumnezeu. În față stă Satan și organizația sa puternică. Toate puterile se concentrează la Armageddon. Pavel, martorul credincios al Domnului, adresându-se fraților săi, în fond le spune următoarele: „Să vă amintiți de zguduirea elementelor naturii, atunci când Dumnezeu a condus pe poporul Israel la poalele muntelui Sinai. Atunci pământul s'a cutremurat. A fost ceață, întunecime și furtună. A fost un strigăt atât de puternic, încât și Moise a strigat de frică. Căci s'a întâmplat acolo, inchipuie numai în puțină măsură, ceea ce se va întâmpla la Armageddon. În să înainte Armageddonului, toți aceia, care au încheiat legământ cu Domnul, dar se pot scutura din el, vor fi

scuturați afară, pentru că toți aceia, care nu vor birui în probă, vor cădea. Această mare zguduire va zgudui atât pământul cât și cerul. Aceia însă, care fac parte din împărăție, nu se pot scutura afară. Impărăția va fi stabilită pe vecie.”

¹⁵ Atunci când apostolul Petru a declarat în prezența lui Isus, că: „Tu ești Christosul”, Isus i-a zis: „Pe această piatră voi clădi biserica mea și porțile iadului nu vor fi mai tari față de dânsa.” (Matei 16 : 18) Biserica lui Dumnezeu constă din unșii săi, și aceasta este familia regală a cerurilor. Indecursul vârstei, Satan a încercat s'o nimicească, însă nu i-a reușit. Acuma începe luptă împotriva ei, ca s'o nimicească. Satan își adună puterile, și îi înceamnă să atace organizația lui Dumnezeu. Cuvinte omenești nu ajung, ca să poată descrie această scenă. Isus Christos conduce oastea sa împotriva dușmanului. Detunătura, zgomotul și gălăgia și zguduirea este cu mult mai mare decât aceia, care a fost la muntele Sinai. Impărăția însă va rămânea. Stânca vârstelor nu poate fi zgduită. A sosit timpul stabilit de Dumnezeu, ca să se întâmple fondarea lumii noi, ce va duce la îndeplinire prin Christos. Această lume nici odată nu se va putea zgudui. Poporului său îi poruncește, ca să spună națiunilor, că a sosit timpul. — Psalm 96 : 10.

¹⁶ Deoarece a sosit această mare întorsătură în istoria bisericii, apostolul, martorul credincios al lui Dumnezeu spune tuturor aceluia care au fost primiți în legământ: „Luați seama, să vă supuneți aceluia, care dă poruncile. Impărăția, care nu poate fi zguduită, a sosit. Vă dați silința, să vă fie plăcută lui Dumnezeu purtarea voastră, și ca să vă puteți bucura de aprobarea sa, trebuie să l' serviți cum dorește El și cu frică de Dumnezeu.”

¹⁷ Numai așa putem servi Domnului în mod plăcut, dacă cu bucurie ne supunem poruncilor sale. Aceasta înseamnă, că pentru ca să poată sta în acest timp prin harul lui Dumnezeu, toți trebuie să ia parte cu bucurie în supunerea față de poruncile sale. Fiecare uns va putea astfel cunoaște, de ce mare importanță este supunerea cu credincioșie față de Dumnezeu. Când apostolul ne face clar, că cei aprobați trebuie să l' servească pe Dumnezeu după plăcerea sa, cu evlavie și temere, prin aceasta ne pune în vedere importanța serviciului de a vesti evangelia lui Dumnezeu spre mărturie popoarelor depe pământ. (Matei 24 : 14) Temerea amintită aici, nu înseamnă frică de oameni sau de Diavol. Adevărații consacrați se tem, ca nu cumva să neglijeze ocazia mare de a dovedi iubirea și credincioșia lor față de Dumnezeu și astfel să cadă dela ocazia de a fi aprobați. În urmă spune apostolul: „Căci Dumnezeul nostru este foc mistuitor.” — vers 29.

¹⁸ Aceasta înseamnă, că Dumnezeu va nimici și va mistui tot ceea ce este împotriva sa și împotriva împărăției. A sosit ziua, pentru justificarea numelui său.

Cei credincioși și drepti, aud poruncile lui Iehova Dumnezeu și cu bucurie i se supun, prin care fapt ei își dovedesc iubirea față de dânsul. Dacă aceasta vor face cu încredere, credincioși și în dreptate până la sfârșit, așa se vor bucura de o intrare bogată în împărăție, și vor locui în vecii vecilor cu Isus Christos și cu Iehova Dumnezeu.

Intrebări bereene

- § 1.2. Cui îi dă Dumnezeu lumina sa? In ce chip? Pentru ce? Ce legătură este între cunoștință și răspundere? Arată cum se folosește iubirea de cunoștință, și cum se folosește egoismul de ea! La ce duce una, și la ce duce cealaltă?
- § 3—5. Cât timp au petrecut izraeliții în Egipt și prin ce experiențe au trecut acolo? Cu ce a fost încredințat Moise ce privește poporul izraelit? Descrie eliberarea lor și modul cum au fost îngrijiți pe drum? Pentru ce a pertractat Iehova în acest mod cu izraeliții? Cum de a ajuns Sinai un loc important? Cum au ajuns izraeliții la sfârșitul căii lor? Ce s'a întâmplat mai târziu acolo?
- § 6. Ce a fost Sionul? Ce menire a avut? Ce a reprezentat, și în ce măsură?
- § 7.8. Arată deosebirea dintre Ierusalim și Sion. Ce formează organizația lui Dumnezeu pe baza textului?
- § 8—11. Aplică cuvintele: „Din Egipt au chemat eu afară pe Fiul meu.“! Ce putem spune despre unitatea bisericii dela început? Cum a fost această unitate restabilită?
- § 12. Arată când a început să se îplinească textul nostru!
- § 13,14. Pentru ce au fost izraeliții conduși la Sinai? Ce a preumbrit acest fapt?
- § 15—17. Aplică Evrei 12:12,13 și explică motivul aplicării! Cum ne-a servit Isus de pildă în privința, cum trebuie „să umblăm drept cu picioarele noastre“?
- § 18—23. Poate că în parte un creștin la alogorile publice și în alte afaceri politice? Pentru ce nu? Cum putem cunoaște calea potrivită în astfel de afaceri?

- § 24—26. Citează scripturi, pentru a arăta, ce atitudine trebuie să avem în privința lumii și al afacerilor lumii, ca să putem fi plăcuți lui Dumnezeu! Ce răspundere ne asumă cunoștința în această privință. Ce reprezintă purtarea pecetei fiarei? Este oare de mare importanță, să ne bucurăm de plăcerea oamenilor? Pentru ce nu?
- § 27,28. Arată importanța actuală al versurilor 14 și 15 din Evrei 12 capitol!
- § 29—31. Arată ce pericol ne așteaptă, dacă lăsam, ca amărăciunea să prindă rădăcini în inimile noastre!
- § 32,33. Fă asemănare între răspunderea poporului lui Dumnezeu de acum. și cea a izraeliților desub lege.
- § 34. In ce scop a chemat Dumnezeu pe unii dela întunerec la lumina sa? Pentru ce?
- § 35. Explică pentru ce vin probe tot mai aspre și infocate asupra celor unși dela 1918 încoace? Explică ce scop se urmărește prin zguduirea cerurilor și a pământului!
- § 36,37. Pentru ce nu a intrat Izrael în moștenirea promisă? Ce lecție putem învăța din aceasta? Descrie împrejurările, care documentează, că în timpul de față trebuie să se pună o mărturie specială! Ce privilegiu și ce răspundere cade asupra poporului lui Dumnezeu, în legătură cu aceasta?
- § 38—40. A schimbat cumva răspunderea izraeliților faptul, că n-au putut să îplinească legământul lor în mod desăvârșit? Fă asemănare între răspunderea lor în privința descrisă, cu răspunderea actuală a unșilor!
- § 41,42. Cum poate să servească cineva pe Dumnezeu „cu bună plăcere, cu luare aminte și sficală? Explică propoziția „că primim împărăție neclintită“! Arată purtarea lui Isus, și cum s'a purtat Părintele față de el pentru a servi pildă și încurajare urmașilor săi!
- § 43,44. Arată, că la care fază a icoanei Sinai a sosit acum poporul lui Dumnezeu și că ce periculoasă este situația lor de astăzi; și și încurajarea actuală.
- § 45,46. Care este învățătura cuprinsă în Matei 16:18?
- § 47,48. In ce consistă deci credințioșia în zilele de azi?

W. T. 1. Aprilie 1929.

Piramida din Gizeh

Următoarea scrisoarea va interesa pe cititorii revistei. Scriitorul rândurilor a făcut multe cercetări, de vreo câțiva ani încoace, asupra piramidei. El a părănit în mare măsură concluziile referitoare la piramidă din Volumul III. Inșă, dupăcum ar trebui să fie aceasta la fiecare om de bine, îndată a fost gata să arunce învățătura piramidei, cum a aflat că este împotriva Scripturii. Dovezile arătate de dânsul ne întărește credința, că această zidire de piatră a fost clădită sub îngrijirea lui Satan. Iată scrisoarea:

Iubite frate Rutherford!

Nu demult am citit partea a doua al „Altarului din Egipt“. Dacă partea întâia nu m'a putut convinge asupra unor puncte, dar în partea doua, fulgerele lui Iehova au fost atât de evidente, că au putut servi pentru mine dovezi convingătoare, că inapoia zidirei piramidei era ascunsă intenția lui Satan.

Indecursul cercetărilor mele de mai mulți ani eu întreruperi, mai multe fapte mi-au atras atenția, care mi-au produs în minte nedumeriri, pe care, ea și mai multe

alte lucruri, le-am pus la o parte în așteptarea luminei mai mari. Acum dupăce prin articolele susamintite, lumina mai mare a sosit, eu cât mai mult le examinez, eu atât mai mult sunt convins, că revista aduce adevărul asupra obiectului nostru din chestie.

Clădirca turnului Babel desigur a fost insuflată de Satan. Iar înurecătura limbilor, împrăștierea ziditorilor și împiedecarea zidirei desigur este meritul Domnului. (1 Moise 11:1—9) După tradiție, turnul Babel a fost dărămat de fulger. Este cert că și piramida a fost atinsă de fulgerele lui Iehova care strălucese din templul său. „Cea mai sfântă“ cameră în piramidă, este camera regelui. Dacă această clădire ar fi fost plănuț de ziditorul dumnezeesc, pentru ce a permis atunci Iehova, ca cutremurele să strice grinzile, care au susținut podișul camerei regelui? „Loviturile acestui cutremur trebuia să fie tari, căci toate grinzile care fac podișul dedesub al camerei regelui, cu toatecă sunt groase și tari, s'au rupt în partea păretelui de sud, astfel, că — dupăcum a zis profesorul Petrie Flinders — întregul acoperământ extrem de greu, numai cu proptele și unelte de legătură

II mai susțin. Afară de aceasta în toate localurile deasupra acestei camere grinzile tari de podişori sunt crapeate mai mult, mai puțin, dar mai cu seamă la partea sudică sunt scoase din părete. A însemnat un scriitor vestit.

În anul 1924 au săpat și scos la iveală în localitatea Ziggurat din Babilonia, ruinele unui turn înalt. Deoarece aceste ruine formează cea mai mare grămadă de ruine, dintre câte turnuri vechi s'au descoperit, se crede, că aceste ruine ar fi ruinele turnului Babel. Pe pietrele acestei clădiri se află sculpturi în formă pătrară, pe care se pot observa niște linii ale unei paseri și unele hieroglife. Cercetătorii de antichități spun, că aceste hieroglife sunt niște figuri ale celorlalte semne, asemenea se pot observa și pe pietrele mari, care sunt așezate în odăile deasupra camerei regelui din piramidă. Aceasta ne trezește suspectul, că între zidirea acestor două clădiri ar fi o legătură necurată.

O altă împrejurare curioasă este aceea, că partea piramidei mari, care s'a zdruncinat de cutremurul, care a băntuit cam pe la anul 800 după Christos, a fost partea unde sunt camerele din partea deasupra, și că chiar aici se află semnele de paseri și hieroglife, și că aici se află și cele mai mari pietre a zidirii, ca pereți. Aceasta este o dovadă sigură, că Dumnezeu nu aparține aceastei clădiri.

Dacă piramida ar fi avut o origină dumnezeiască, atunci ar fi mai devârt orice altă clădire plănuită de oameni sau Diavol: ar avea un scop mai măreț și că ar produce în om un simț de stimă. Sunt dovezi, că Satan a mai dat impulsul pentru edificarea altei clădiri, care în multe trăsături corespunde piramidei din Gizeh. Acesta este templul lui Iupiter Baal, depe Libanul din Siria, care biserică a fost descoperită cam pe la anul 1921. În acest an a apărut un articol în gazeta Transcript din Boston (America), care a anunțat, că profesorul universitar Dr. Gordon G. B. din Pennsylvania a zis, că templul din Baalbek (Heliopolis grecesc) din Siria conține astfel de probleme, față de care problemele piramidei din Gizeh sunt numai jucării de copil. O grindă voluminoasă din piramidă, care este piatra cea mai mare a zidirii, are aproximativ 80 tone greutate. Dar să ne închipuim ce sunt aceste pietre, față de acele pietre, care s'au clădit în această biserică păgână. Gazeta Transcript scrie: În timpul zorilor civilizației, oamenii astfel de bucăți de marmoră au potrivit una peste alta, care cântărau omieciincisute tone, dar au fost în așa fel potrivite înaltă că dela o distanță de vre-o câțiva pași, omul nu putea să observe cu ochiul liber, unde se unesc cele două capete. Părerea mea este, că potrivirea pietrelor, este cu mult mai minunată decât însăși pietrele mari. Nu spun mult, dacă amintesc, că lucrurile de împreunare sunt atât de nevăzute, cași împreunarea scândurilor de o masă frumos lucrată. Nici nu trebuie să amintesc, că

la pereții templului din Baalbek n'au folosit nici un fel de maltăr.

Dar Gordon ne servește și cu o citare interesantă din marea operă istorică a patriarhului maroniților, creștinilor din Liban, cu referire la acest templu: „După tradiție, Baalbek este cea mai veche clădire din lume. Cain, fiul lui Adam l'a zidit în anul 133, fiind muncit de ură, iar la zidire a fost ajutat de aceia uriași, care cu ocazia potopului au fost pedepsiți pentru nelegiuirea lor.“ Această comunicare ne dovedește faptul, că Satan a fost acela, care a dat indemnul pentru zidirea acestui templu. Mai vreau să amintesc o altă constatare a profesorului Gordon. „Nu știu de ce unelte tehnice s'au folosit, dar cred, că putem fi de acord cu presupunerea, că acești meștri, care au lucrat cu aceste pietre, le-au tăvălit până la loc, le-au rdicat pe stâlpi și le-au potrivit cum trebuia: nici nu s'au cugetat, că ce măsură de comparație ne vor servi nouă, la examinarea puterilor și posibilităților noastre.“ Cauza prea probabilă, pentru ce secretele acestui templu s'au pierdut, este, că Satan s'a hotărât, ca să nimicească orice semn, care ar dovedi potopul și timpul lui Noe, ce dovedește Biblia. Cu cât mai mult cercetează oamenii și aduc la lumină aceste clădiri din vechime ale lui Satan, cu atât mai sigură dovadă primesc oamenii asupra dreptului, ca să se îndoiască de adevărul învățaturii evoluționiste. Probabil, că și acest fapt a fost una din cauzele, pentru ce Satan nu a lăsat să se descopere acel secret științific, care îl conținea zidirile făcute prin influința sa. Cu alte cuvinte, împrejurarea, că Dumnezeu nu a oprit pe Satan în opera sa, lăsând să facă astfel de zidiri, care vor fi potrivite și pentru dânsul cași bumerangul (Bumerangul este o unealtă care se învârtă, și care dacă îl arunci cu meșteșugire, făcând un arc potrivit în aer, se întoarce la acela, care l'a aruncat), care acum descopere faptul, că Diavolul cât a fost de scurt la vedere.

Revista a mai relevat cugetul, că Iehova, cu ocazia punerii fundamentului pământului, la care act au luat parte și cei doi Fii ai săi, Logos și Lucifer, cu care apoi a comunicat planul său referitor la facerea pământului potrivit de locuit și facerea omului, ca stăpânitorul acestui pământ: mie mi-a făcut o mare impresie. Revista mai zice: „Este logic să credem, că Lucifer cu aceia ocazie a cunoscut măsurile pământului și relația lui față de celelalte stele, care cunoștință mai târziu folosit-o pentru scopurile sale egoiste, să rătăcească omenirea.“ Importante dovezi, care sprijinesc aceste păreri, găsim în coridoarele piramidei, unde unele măsuri și semne, arată lungimea anilor calendaristic, tropic, astronomic, cel profetic, sau evreesc, mai departe lungimea ciclilor saros (timpul întunecimei de soare), ciclul metonic, ciclul sinodic și ciclul equinoctial. (Deoarece aceste dovezi se prea împărțese în mai multe grupuri, îți trimit alăturat o lucrare specială.) Nu se pare oare interesant, că Satan nu a permis, ca acest material, doveditor, să fie cules de aceia, care au fost înșelați de dânsul? Este clar, că

cunoscut primit de la Dumnezeu, însă Dumnezeu a zidit templul, pentru care Diavolul s'a folosit de o măsură de înălțime. Amintirea acestor lucruri, să fie o dovadă pentru Domnul, ca să nu se folosească de oarecare măsură al Satanei. În scopul preamării lui Dumnezeu, toate nereușita operelor lui Satan servesc de oarecare măsură mută împotriva lui. Știința de azi, a stabilit mult mai precis împrejurările timpului, de care amintim în aceste lucruri, decum sunt acele arătate în piramida mare. Astfel, aceste nu se prea pot folosi pentru scopurile reale. Singurul folos, pe care ni-l pot aduce, este acela de să dovedească celor nelămuriți, falsitatea teoriei evoluției. Și tocmai aceasta este aceia, ce Satan nu vrea. Nici dansul nu ar fi crezut, că va ajunge într'o situație atât de neplăcută.

Am examinat, cu precizie lucrurile așa zise științifice a piramidei, care au fost publicate de învățații și cercetătorii piramidei. Dintre „punctele-pi” unele se par a fi bine justificate. Însă faptul, că măsura diagonalelor de bază, ne dă împreună toți atâți policari câți ani se află în ciclul precesional, și că ar fi caracteristic prin forma de „pi”, cu o examinare serioasă nu poate să dea față. Aceste ipoteze atunci s'au născut, când încă baza piramidei n'a fost supusă unei măsurări mai serioase, iar după măsurile exacte, aceste ipoteze au fost răsturnate. Aceste puncte dau dovadă, de existența lor din voință omenească, cu scopul, ca acești oameni să fie onorați. Eșutul, și necerșirile științifice, nu recunosc aceste pieri omenești, slab dovedite, deoarece lipsesc dovezile, una de parte, pentru că aceste au înfruntat teoria evoluției, pentru Satan este un avertisment destul de lămurit, ca să nu lasă lucrurile sale și planurile sale originale, să fie scoase la iveală. Profesorul Piazza C. Smith, care cu vre-o 60 ani înainte a trăit în Scoția ca astronom regesc, și un cercetător cunoscut al piramidei, a susținut teoriile susamintite. El a tras la îndoială teoria evoluției și a susținut, că piramida cea mare răstoarnă aceasta teorie. Asociațiunea regală, din care a făcut parte, l'a concediat din poziția sa, ceea ce dovedește, că aceasta a fost opera lui Satan.

Dupăcum aminteste tradiția, tot ziditorii piramidei mari au zidit și a doua piramidă din Gizeh. Pentru Dumnezeu era de ajuns și una singură, dacă El ar fi fost autorul ei. Însă mulțumită luminei mari ce vine prin revistă, este dovedit clar, că Satan a fost autorul aceste și a altor piramide din jur.

Toate datele de măsură al coridoarelor piramidei care ar „dovedi” timpurile planului lui Dumnezeu, într-adevăr, nu se pot sprijini numai într'un punct slab. De fapt acest punct slab constă în aceia, că în structura clădirii nimic nu arată, că s'ar fi urmărit scopul, ca măsurile anumite să fie arătate. Măsura ce a fost primită în general, care a fost folosită spre a arăta anul 1914 ca sfârșit al timpului păgânilor, este lungimea coridorului mare, măsurată până la sfârșitul declinației. Aceasta servește de bun exemplu. Ca să poată scoate bine la

iveală această măsură, au potrivit-o la capătul din perețele masiv, ce este nevăzut, și ce nu arată nici o dovadă de scopul sau intenția ziditorilor, de a așeza o atare măsură. Coridorului, care urcă la deal, numai la poalele treptelor, sau la culmea de frunte din partea de sud, poate să-i fie vre-un „punct final”. Însă nici unu din aceste puncte finale nu arată anul 1914. Afară de aceasta punctul de plecare al acestei și a altor măsuri (unde coridorul ce conduce la camera reginei, ar încrucișa pe cel dintâi coridor ce duce în sus), nu este semnalat cu ceva linie, legătură, sau cu astfel de semn, care ar arăta un plan bine lucrat, și care ar servi de cheie, sau punct de plecare la cercetare. Deoarece pasagiul ce duce la camera reginei, nu este întocmai orizontal (după măsurile mai exacte ale lui Petric Flinders), împrejurarea ne silește, ca să ne folosim de partea cea mai înaltă, ca cea mai potrivită, al suprafeței, ca să putem măsura cei 33 și jumătate policari. Faptul că țerușul de granit, care constă din trei bucăți de granit, ar face 178 policari, este asemenea o greșeală, deoarece lungimea originală a țerușului, dupăcum aceasta a stabilit-o chiar Petric, a fost mai lungă cu vre-o câțiva policari, pentru că suprafața plăcilor de granit, n'a fost încă năruită, și a mai fost adăugat și grosimea cimentului, cu care aceste plăci de granit au fost legate de pereți. Însă oricum ar fi trebuit, capătul țerușului de azi, este zgâlțâit, neegal, și arată că țerușul s'a zdrobit și s'a vătămat; este cu totul clar, că nici o măsură nu s'a plănuit prin ea.

Cam în anul 1914 a vorbit un cercetător de Biblie cunoscut bun al meu, cu pastorul Russell, despre „Iuhina nouă” în legătură cu piramida mare, care a format în timpul acela, miezul discuțiilor. Acest cercetător al Bibliei mi-a spus în diferite rânduri, că pastorul Russell l'a vorbit, ca să nu-și bazeze credința în această piramidă și în măsurile ei. Unele dintre aceste măsuri niciodată nu le-am primit iar acum sunt absolut convins, că pentru cercetătorul Bibliei, este numai pierdere de timp, dacă piramida o mai cercetează cu scopul, de a afla în ea astfel de clarificări, ce vrea Dumnezeu să deie poporului său.

Deoarece cunoaștem toate planurile și măsurile precise al bisericii lui Solomon, al cortului și al bisericii lui Ezechiel, se pare fără rost, de a se fi îngrijit Dumnezeu încă de un alt edificiu, despre importanța căruia suntem în nedumerire, și asupra căruia trebuie să ne batem capul, dacă într-adevăr are ceva importanță dumnezeiască. Este sigur, că Iehova în cuvântul său nu ne servește măsurii clare de tot, și că în afară de cuvântul său, nu lasă ca planurile sale să fie acoperite sub vâl, asupra căruia să ne batem capul plin de nedumerire. Deoarece edificiul, plănuit cu cea mai mare grijă, pe care Dumnezeu l'a folosit pentru descoperirea planurilor sale (anume templul lui Ezechiel) niciodată nu a fost zidit, nicidecum, nu ar fi logic, să zidească o piramidă și să nu amintească în cuvântul său nici o iotă despre originea dumnezeiască a măsurilor.

Acelora, care încă tot mai susțin, că marea piramidă arată unele trăsături ai planului lui Dumnezeu, azi vrea să le spun, că eu, cu ocazia cercetării unui nou teritor al piramidei, am aflat nenumeroase trăsături, care sunt precise, importante și semnificative, și care servesc pentru a arăta că Satan a avut cunoștință precisă despre vârstele și anii planului lui Dumnezeu. Lipsește însă cu desăvârșire dovada, că ar fi știut înainte acele vremuri, când lucruri viitoare se vor împlini, și această dovadă nu se poate găsi nici în lăuntru și nici în partea din afară al piramidei. Aceasta o dovedește și Scriptura. (Fapte 1 - 17; Matei 24 : 36) Desenul rândurilor petrelor care formează baza piramidei mari, pregătit de Petrie Flinders în anul 1881, arată că douăsprezece păaturi groase compun baza piramidei. Clădirea încă constă din douăsprezece combinații de păaturi, care la rândul lor se încep cu câte o pătură de 30 policari de groasă. Este arătat, că planul clădirii piramidei este pe „patru colțuri“, arătat prin aceea că pietrele de bază originale; zac în fundul a patru gropi, făcute la cele patru colțuri a piramidei. Să poate că aceste lucruri voiau să arate în mod simbolic cele câte douăsprezece seminții al Israelului de corp și cel spiritual; și cele patru clase a celor îndreptățiți. A fost greu pentru mine, ca să abzie de aceste lucruri, atât de clar arătate în piramidă. Inșă fulgerul lui Iehova m'a eliberat complet, că decând am început să fac această scrișoare, am mai citit odată gazeta Transcripți din Boston, și am observat, că profesorul Gordon în descrierea templului vechiu Iupiter Baalbek, spune: „Atât la dreapta cât și la stânga bisericii a stat câte un turn puternic, iar în partea dinainte a avut ca decor un rând de doisprezece stâlpi... În peretele din fundul coridorului, unde stau stâlpii, și azi se văd douăsprezece scobituri în pereți, pentru niște statui uriașe... La cele patru laturi ai curții, se aflau patru camere cu niște deschizături mari...“ Vedem deci, că Satan a folosit și la piramidă aceleaș trăsături caracteristice, cași la această bis-

rică păgână, numai, că s'a folosit ca să se arate, pentru scoaterea în relief al acestor lucruri.

Singurul motiv mângâietor, pentru Dumnezeu a permis, ca pastorul Russell să alipăscă: că piramida cea mare la planul lui Dumnezeu, mai mult îl vede în aceea, că Dumnezeu chiar lucrurile lui Satan le folosește spre zdrobirea teoriei evoluțiunii, în al doilea rând, ca să servească spre încercarea poporului lui Dumnezeu în timpul stabilit de Dumnezeu, ca să învețe să examineze orice lucru, și numai ce este bun pe aceea să-l primească. Motive importante trebuie să fie pentru această probă a fost lăsată pentru zilele de acumă. Explicarea versului Matei 24 : 24 în legătură cu somneta și minunile din piramidă, care ar înșela și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință, explicat în revistă, mă întreb dacă versul 26 din acest capitol nu este în relație cu explicarea. Nu este oare piramida în marca pustietate? Nu are oare „camere din lăuntru?“ Reprezentarea falsă al lui Christos, oare și pe mai departe va fi legată de piramidă? Dacă este așa atunci adevărații aleși a fost îndeajuns instruiți și avertizați după trebuință. Astfel au dovada sigură, pentru a cunoaște unde sunt adevărații consacrați.

Dacă noi derim cu sinceritate, ca cei din Babilon să părăsească erorile, și ca să primească adevărul, atunci cercetătorii Biblicii, ar trebuie să deio dovadă, prin mărturisire sinceră, de părășirea acelor lucruri, pe care acumă le văd ma îlamurite, să servească de pilde, că sunt gata să părăsească erorile, dacă au fost lămurite. Dumnezeu ne va lumina din ce în ce mai bine, acele lucruri, care ne fac să mai aparținem Babilonului. Este sigur că curățirea adevărului și fulgerele lui Iehova ce ies din templu, vor pricinui o nouă ciuruire în rândul poporului Domnului, ca să-l pregătească pentru lucrul său pe mai departe. Aceste lucruri cu deosebită stimă și le pun în vedere.

Al tău frate în Christos:

Smith Arch W. — Illinois
W. T. I. II. 1922.

Drapelul Domnului

Sus, asupra munților.
Stă drapelul Domnului.
Strălucind în măreție
În culori de curcubeu.
Mult timp a fost acest drapel
Călcat în picioare,
Și amestecat de dușmani
În praf și mocirlă.

Dar a sosit timpul, când
Marele Rege și Doan,
S'a așezat pe tronul său,
Pe muntele, nalt Sion.
El a ridicat drapelul,
Și acum sună vocea sa:
„Să veniți toți care doriți
Pacea. JERICEA!“

Cu cuvinte aurite,
Pe acest steag este scris,
Mărire lui Isus Christos,
Unsul Domnului.
Acest drapel nu va mai fi,
Călcat sub picioare,
Va fi înălțat pe vecie,
Ca semn de biruință.

Scrisori interesante

Idolul — Piramida prăbușită

Iubite frate în Domnul!

Prin aceste rânduri doresc să-ți dau în știre bucuria, ce am simțit la citirea revistei, care a arătat falsitatea piramidei, pe care am crezut-o până acum, ca o întărire al planului lui Dumnezeu.

Idolul meu, piramida s'a prăbușit; și adevărul strălucit, pe care ni l'a dat nouă Dumnezeu a ocupat locul ei în mintea mea.

Doresc să-ți mulțumesc (ie frate iubit, ca servitorului credincios al Domnului, pentru „hrana” potrivită, care în timp adevărat potrivit a fost dată „rămășiței”. După ce am citit articolul referitor la piramidă, am rugat pe Domnul să mă ierte, că așa puțină credință am avut în cuvântul său, care singur este îndestulător. I-am mulțumit, că mi-a ajutat să evin, că „altarul” și „stălpul” sunt cuvinte simbolice, care se împlinesc azi în experiențele rămășiței.

După aceea am luat cartea mea științifică cu studiul piramidei, care m'a costat cam la cinci dolari și am aruncat-o în eșor; și deoarece diavolul n'a voit ca s'o mistuie focul, am fost șilit, ca s'o împing cu un băț, pământul flacărele au mistuit-o.

Lindsay W. B.,

Robii în Cristos!

Ne face o deosebită plăcere, când ne sosesc revista. Lumina strălucește tot mai clar. Dovada e tot mai clară, că Domnul se află în templul său și fulgerele lui Dumnezeu îl luminează.

Mare bucurie ne produce și scrisorile, care sunt publicate în revistă, din care ne putem face o idee despre activitatea fraților care se află în diferite colțuri din lume. Suntem convinși că și voi citiți cu deosebită plăcere scrisorile, care dovedesc despre experiențele fraților. De aceea credem, că vă va interesa puținete rânduri, pe care le scriem din orașul Graz, care este orașul al doilea în Austria.

Cu bucurie vă pot comunica, că majoritatea fraților din Graz tot mai mult recunoaște și apreciază în portanța serviciului. Dacă situația economică a Austriei nu este favorabilă, și multe familii sunt, care nu prea pot să cheltuiască câștigul lor, decât numai pentru lucrurile cele mai necesare pentru trai, frații totuși nu se descurajează. Cu bucurie și de bunăvoie împărtășesc scrierile, ce poartă declarația de luptă împotriva lui Satan și al organizației sale. Atacurile preoților împotriva cercetătorilor Bibliei, care sunt tot mai dese și mai aspre, și faptul că mulți oameni de bine consimt cu noi, servesc de dovadă, că lucrarea noastră nu este zadarnică.

Activitatea însă în acelaș timp devine piatră de probă pentru frați. Se poate observa clar împlinirea psalmului 50 și al Apocalipsului 22 : 11.

„Cine face nedreptate, mai facă nedreptate!” Cât de clar este aici arătat situația celor nelegiuți, care au ocupat poziția dușmănoasă față de frați și dată de adevăr, dar care, ca și Iuda, ies afară în noaptea întunecoasă!

„Dreptul, dreptate să mai facă!” (Să se nîzuiească, să păstreze barem meritul lui Christos, ce i s'a socotit — Aceasta arată starea turmei mari.)

„Sfântul să fie încă sfânt!” (Să rămână și pe mai departe cântăreți, în podoba vesmântului mântuirii și al mantiei fericirii, mărturisind pentru bunătatea lui Iehovai! Aceasta arată lămurit starea rămășiței credincioase!

Apocalipsul 22 : 11 în puțin cuvinte ne arată situația și starea celor uși. — Să nu ne servească acest fapt încurajare nouă pentru noi, ca să tot scoatem apă din fântâna apelor vieții, și ca să sunăm din trâmbiți tot mai tare în fața dușmanului, și să luminăm cu făclile din mână? Revista Domnul o folosește, ca să spargă vasele de lut al dogmelor omenești, care au acoperit adevărul. (Judecători 7 : 20). Făclile, făclile adevărului, luminează tot mai bine, și iau parte la zdrobirea organizației Diavolului.

Cu iubire vă salută al vostru frate mic în Christos

K. A.

Q întrebare

Un membru al unei adunări ne amână, că în adunarea lor se află un bătrân învâțat, care în timpul adunărilor vorbește împotriva revistei și împotriva Societății și în general este dușman al oricărei activități și al Societății. Din această cauză, acel membru ne-a întrebat: „Ce ar trebui să facă adunarea în această împrejurare?”

Răspunsul nostru este următorul: Adunarea să-și retragă votul prin care l'a ales de bătrân. Ori este Societatea înalta Domnului, pentru facerea lucrului său pe pământ ori nu. Faptul că lucrarea Societății se bucură de binecuvântarea lui Dumnezeu, dovedește, că se folosește de această Societate. Dacă este așa, atunci acela, care este dușman al acesteia, acela este dușman al lucrului Domnului și nici o adunare n'ar trebui să sufere un astfel de bătrân, care este dușman al lucrului Domnului, și n'ar trebui să lăse să învețe în adunare, fie el învâțat sau chiar neinvâțat. Trebuie somat, să abzie, ca să nu mai pună piedeci în calea lucrului Domnului.

Incucurajare zilnică.

Iubite frate Rutherford!

În câteva rânduri dorim a exprima cele mai adânci aprecieri în șilinta zilei de azi, care este timpul cel mai bun și totodată cel mai rău. Noi personal suntem mul-

tumitori lui Iehova, că te-a păzit și te incurajat. Articolele revistei într' adevăr au fost „hrană adusă la timp, potrivit” indecursul întregului an. Niciodată nu am citit ceva mai surprinzător, decât „Altarul din Egipt”, „Fulgerile lui Dumnezeu”, „Mărturia poporului și conducătorul lui” și „Lucrurile pregătite pentru rămășița”.

Noi acum suntem în stadiul nou al împărăției pregătit pentru noi, dar și aici, tot aceeași mizerie materială, tot aceeași dorință după o ușurare și aceeași foame este după adevăr. Cărțile noastre devin tot mai apreciate și pe noi ne încurajează reînnoirea zilnică a spiritului.

Ne rugăm, ca și pe maideparte să poți servi hrană la timp, dupăcum sunt descoperite de fulgerile Lui Iehova; și ca inima ta să fie totdeauna dreaptă umilită și mulțumită, ca să fii o uneltă potrivită în mâinile Domnului. Nu te uita și nu te gândești la aceeași împotrivire, care ne încearcă năzuințele noastre, ci să te bucuri de privilegiul, că poți purta ocările ce cad asupra lui Christos, la ce am și fost chemați.

Apreciam conferința din Detroit, ca o nouă piatră de kilometru, ce am lăsat în urna noastră. Această conferință a ridicat importanța serviciului, care a ajuns chiar în fruntea treburilor. Chiar potrivit și timpuriu a trebuit să fie urmată de „epoca Laodiceană”. Aceasta este chiar atât de important pentru acest an, cași „nașterea națiunii” pentru anul 1925. Noi credem, că aceasta este chemarea și avertizarea depe urmă.

Cerămă asupra te și a conducerătorilor tăi harul tău gata al Domnului, sunt în frații voștri în Christos

Holke W. H. și soția — colportori.

Importanța serviciului peregrin

(Extras dintr'o scrisoare)

Iubite frate!

Domnul ne de toate de ce avem lipsă. Pe fratele I într' adevăr nu înzădar l-ai trimis la noi. Din învățătura ce ne servește pîllele și inelhipuirile, Domnul lasă să recunoaștem tot mai bine fulgerile din templu. Acum Iehova glorios va duce la îndeplinire marea operă, pentru justifierea numelui să strălucit și pentru dovedirea bine primirii sale față de rămășiță.

Ca această ocazie vreau să-ți spun, că mare lipsă este acum de frați peregrini, chiar mai mare lipsă, ca până acum, și în acest scop ar trebui să ne înălțăm împreună rugăciunile noastre către Domnul secerișului, și toate adunările să se roage cu mai mare apreciere.

Pe baza experiențelor mele proprii dovedese, că Pîntecel nostru cerește, toate întrebările și necazurile mele mi le-a clarificat prin colanțele revistei și prin explicația adevărilor din partea fraților peregrini, care își dau toată silința, să explice articolele revistei simplu și înmăsurat.

Fie după voința sa! Eu mă bucur, că știu, că tu frate N. iubit ești gata să-mi ajuți în orice năcaz; tu-

pul tău și al altor frați iubiți nu ași vrea să-l folosesc înzadar însă dacă m'ani folosit de el, atunci să nu-ți cadă greu. Noi mulți suntem, care ne gândim la tine și la toți aceia frați, care ocupă posturi pline de răspundere, și ne rugăm pentru ei la tronul de har al regelui.

A ta soră din harul Regelui nostru:

K. G.

„Nu urmărește povești”

Iubite frate Rutherford!

Stiu că ești foarte ocupat, și poate nici aceste câteva rânduri nu vei avea ocazie ca să le citești, însă cu toate acestea îți scriu în speranța, că te vor interesa rândurile prezente. Fulgerile din Apocalips 11:19 lovesc în greșeli și le surpră. Acest adevăr eu l'am recunoscut de demult și l'am și scris despre ea și mă bucur, că într' adevăr așa s'a întâmplat.

Am citit articolele despre „piramida din Gizeh”, și la început n'am putut să văd față, n'afă cu tine în privința învățăturii; însă după o examinare mai amănunțită, sunt acum convins, că ai dreptate. Adevărul este dovedit pe deplin, văzând că „tipurile” indicate de această piramidă nu au dovedit nimic, și acele lucruri care trebuiau să se întâmple conform măsurilor ei, nu s'au realizat. Acest sunt tot atâtea dovezi pentru arătarea, că am fost înșelați, atunci, când pe aceasta grămadă de piatră am crezut-o de ceva ce are legătură cu cuvintele lui Dumnezeu.

Eu cunosc bine datele piramidei și am studiat mult cărțile profesorului Edgar, însă acum văd ca timpul a fost folosit înzădar, deoarece aceste n'au dovedit nimic. Mă bucur, de curajul tău, că nu te-ai sfiit, ca să descoperi pe deplin o greșală anterioară. Este potrivit! Dacă tot ochiul orb se va deschide, atunci nu va mai fi lipsă, ca să avem o piramidă, sau alt stâlp de amintire ce să ne conducă; atunci cunoștința Domnului va umplea pământul și toți îl vor cunoaște pe El, dela cel mai mic, până la cel mai mare. Nu vom urma povești înșelătoare, ci numai adevărul curat, nimic altceva. Numai înainte! Revarsă și „vasul al șaptelea în aier” — cu ajutorul radiofoniei!

Domnul să fie cu tine!

Cu iubire

Hearherly Jacob W. — N. C.

Să ne ferim de serviciu?

Iubite frate Rutherford!

Imi produce mare bucurie, să-mi exprim aprecierea față de adevărul prezent și mai cu seamă aprecierea faptului, că în acest timp de mare mizerie ne putem bucura de privilegiul, să ducem vestea de bucurie popoarelor depe pământ.

Ocupația mea adeseori mă face să vorbesc cu atari oameni, care se ocupă cu ocultismul (spiritism). Cred că te va interesa să știi, că aceștia, piramida din Gizeh o țin, de mărturie mută al adevărilor (?) înalte secrete.

6 LeDon, unul din cei mai vestiți ocultisti a scris o **carte** despre piramidă in care arată, că toată înțelepciunea Egiptului vechiu este zidită in aceia grămadă de **patra**. Aceasta ar putea interesa indeosebi pe aceia care mai părtinise vechile noastre păreri despre piramidă.

Curajul tău și energia ta in predarea ta cauzei împărăției mi-a fost spre întărire. Dacă in toate probele și greutățile te ții neștrămutat numai la voința Părintelui, mă bucur și mă rog, ca să rămâi până la sfârșit in acel serviciu, care indecursul anilor a dat dovadă de buna plăcere a lui Dumnezeu. Noi spunem că iubim pe Părintele nostru cereșc. El dorește dela noi numai simpla dovadă a iubirei noastre față de dănsul; și anume, ca să-l servim in lucrarea cea mai însemnată, de care s'a bucurat vreodată omenirea. Să ne ferim de acest serviciu, noi care spunem că îi cunoaștem? Doamne ferește, niciodată!

Al vostru in bucuria împărăției

Powell E. F. W. — Anglia.

„Faceți glorioasă lauda Lui“

Iubite frate Rutherford!

Adunarea din Gloucester (Anglia) te salută in numele regelui nostru. Eu ca secretarul adunării am fost încredințat din partea ei, ca să-ți transmit dragostea lor și să-ți spun in ce mare măsură apreciază zelul și predarea ta față de Domnul și poporul său, care trăiește pe pământ in timpul de acum.

Ar dori să-ți arate, in ce măsură consimt cu revista și cu modul deschis și curajos, cum aduce la iveală lumina progresivă, ce lasă Domnul să se reverse asupra cuvintelor sale.

Anuarul ce l'am primit mai zilele trecute, arată fără nioială, cum binecuvintează Domnul lucrul serviciului, ce se vede clar din rezultatele neașteptate.

Adunarea noastră apreciază pe deplin lucrarea minunată, ce trebuie să faci împreună cu colaboratorii tăi in Bethel (Brooklyn) E ca cărțile să fie tipărite in așa mare număr și pe un preț atât de scăzut. In anul ce urmează ne vom ruga in fiecare zi, ca Domnul să vă binecuvinteze pe toți, pânăcând noi ne vom nizi să cântăm lauda numelui lui: făcând glorioasă lauda lui, ținând totdeauna in minte textul anului curent.

Cu multă dragoste frătească

Adunarea din Gloucester (Anglia)

Hoffmann G. A. — secretar.

serviciu plăcut, inbucurător

Iubite frate Rutherford!

Frății din adunarea Preston (Anglia) pe această cale doresc să-și exprime aprecierea lor față de acele binecuvântări, de care s'au împărtășit in cursul anului trecut, bucuria serviciului, și bunătatea neamăsurată a Pă-

rintelui cereșc ce a arătat in curățirea adevărului. Se bucură și pe mai departe de privilegiul, că li e permis, ca să ne colaboratori, in ducerea vestei împărăției poporului nostru.

Ne înțelegem, că ai lipsă de mângâiere și incurajare, și folosim de această ocazie ca să-ți spunem, că cuvintele cuprinse in scrisoarea ta „cătore cei unși“ le apreciem și sperăm, ca o singură trupă ne ve crește niziunța, ca să aducem onoare asupra numelui lui Iehova, care ne este și Părinte, prin serviciul fericit, și pentru nutrirea bucuriei tale, să ne alipim sfatului, ce ne-a dat noua regale nostru prin tine.

Adeseori zic, că conferința ta minunată ce ai ținut in 1926 in Albert Hall din Londra, și rezultatele acestei conferințe arată, că Dumnezeu este cu tine; și cu toate că ai muștrat aspru pe Diavol, acesta nu poate să-ți strice. Nu te teme frate, „cu bucurie punete împotriva dușmanului!“ Rugăciunea noastră o zicem pentruca Dumnezeu să te țină și intotdeauna să te sprijinești pe mâna Doanului. In numele adunării noastre, sunt al tau frate din harul Domnului.

Anton Buck, secretar, — Anglia.

Domnul este cu noi

Iubite frați in Christos!

cu mare recunoștință și cu amintea de acela, pe care s'au binecuvântate, pe care au vădit că Dumnezeu zidește din urmă al anului trecut. Sufletul și inima mea se bucură de acele scumpe ocazii, de cari împărtășeste Dumnezeu pe solii săi depă pământ, prin aceia, că aceleora, care dorese să-i placă, le dă posibilități ca să și dovedească aceasta. Mi-a servit spre mare bucurie a vedea zelul bun de muncă, și cu aceia care lucrarea Domnului dorese ca s'o ducă înainte intr' un spirit, să facem o hotărâre de continuarea muncii și in noul an, indeplinirea cărua Dumnezeu ne va da-o așa dupăcum va binevoi. Dar unele greutăți ni se pun in cale îngreunând lucrul nostru, noi, nu ne descurajăm, deoarece Domnul este încă cu noi și nu va lăsa poporul său, pe care l'a ales, ca să și facă un nuzie, și care acum l'a făcut statornic pe țară. (2 Samuel 17 : 26) Nu e mirare dacă Moise a exclamat: „Cine este ca tine? Popor pe care l'apără Domnul!“ (5 Moise 33 : 29) Acest popor merge înainte intru, și dăruia mea, care este desigur și a voastră, este încrederea ce arată Dumnezeu față de noi să fie răscălată prin „credințioșia noastră până la moarte.“ Dacă în ați primit in jurul vostru, primiți sincerele mele mulțumiri, și vă asigurăm rugămintele noastre pentru, precum și colaborarea noastră împreună cu voi, să vă adu-vă din inimă cu 1 Samuel 12 : 22.

Al nostru frate micuți, și împreună luptător pentru Christos vostru, zecé

B. G.

„O ce pietre moarte!”

Iubite frate Rutherford!

Citirea articolului „Altarul din Egipt”

ma cu bucurie. Trebuie să-ți spun, că într-adevăr D-
n-ului te folosește pe tine, ca să dea brana pe care
rului său. Ce frumos ai adus în lumină faptul, că
nu este „mărturia de piatră al lui Dumnezeu”
Intr-adevăr este așa, că profeția nu se poate împleti
nu este împlinită. Înainte cu 30 ani s-a spus, că
scut din Isaia 19 : 19, 20 se referă la „mărturia de pia-
tră” pentru Dumnezeu, cu toată împlinirea ei nu a avut
loc înainte de anul 1918.

Iubite frate Rutherford eu sunt foarte recunoscător
lui Iehova, că a descoperit prin tine — celiace eu cred
cu sinceritate — că aceste pietre moarte, au fost zădărite
sub îngrijirea lui Satan.

Văd din acest articol, că Isaia 19 : 19, 20, într-adevăr
acum se împlinesc, cănd elasa rămășiței din mijlocul
Egiptului, mărturisesc pentru Dumnezeu poporului, îm-
blând din casă în casă și vorbește oamenilor prin țărți
și radio despre binecuvântările împărăției. Dumnezeu
să te binecuvinteze, ca să lămurești adevărul său pen-
tru aceia, care au foame și sete după adevăr.

Al tău frate în serviciul său:

Z. Steyle Henri — Costa Rica.

Iubite frate Rutherford
Mă simt obligat, ca în câteva cuvinte să exprim pre-
țierea mea față de aceia binecuvântări ale Domnului,
de care am parte zilnic, și recunoștința mea pentru re-
vistă, care Domnul o folosește ca uneltă să și patru

credincioșia ta, ce dovedești intru vestirea adevărului
prezent prin această uneltă binecuvântată. Nădări ab-
ticolul despre piramidă voese să-l amintesc, dintre ade-
văturile din urmă, pe care îl țin de o adevărată minune.
Eu am fost totdeauna precaut în criticarea literaturii
a editat oficiul principal al Societății, și cred că tot a-
va fi cu mine și pe mai departe, deoarece sunt în clară
„vederea este pentru un anumit timp.” (Habacuc 2 : 4)
Dela anul 1905 incoace multe vorbe sau spus despre pi-
ramida din Gizeh. Însă ceva m-a reținut, ca să am di-
lină bucuria în piramidă. Acest ceva a fost, că cam
anul 2700 i. Ch., drumul care duce jos, arăta exact
steaua Balaurul. Scriptura urește astrologia. (Isaia 17 :
13; Daniel 2 : 2; 4 : 7; 5 : 7) și eu nu am văzut nici un
motiv, că am avea drept ca să ne folosim de ea pentru
a dovedi planul lui Dumnezeu. Și nesiguranța dintr-
tol și cot, arată că nici o măsură bine stabilită nu a
fost pentru măsurare. Hrana servită de piramidă a fost
pregătită într’ așa mod, că nu ne-am uitat ce-i, și am
înghițit-o cum era, în întregime. Ca ajutor pentru aru-
carea piramidei, a fost deajuns măsura îndoită, des-
care Domnul s’a îngrijit și ni la pus pe masă în număr
de 1 Octombrie al revistei. Minunat și înălțător! Eu a-
scăpat de toată afacerea și nu simt nici o lipsă după
deoarece revista se îngrijește de toate și locul, care
devenit gol, la umplut iarăși. Însă foamea pentru re-
vistă viitoare a revistei mi-a rămas. Sunt sănătos și
fericit.

Domnul să te întărească, și te binecuvinteze și să
te folosească și pe mai departe în lucrul său.

Al tău frate și servitor din harul —

Domnului,
Banks Thos E.

Calea celor drepti

Altrele departe a noștri
Pe drumul vârstelor
Revărsând razele
În marea sa
Cu seninătate
Își cântă calea
Ca un viteaz
Vrea să ajungă
Calea neprimărită
Tot mai mult
Descoperindu
Ce nu erau văzute
În lumina
Se vede
A Regală
Care începe

Urmează lumina.
Nu sta pe cărare!
Că vrea să te, neenjoare
Cîma pustierei!
Dacă vedenii ceres’i lipsese
Și nu vezi lumina
Vine, încurând dela Domnul
Trista despărtire.
Deschidem dar inimile,
Să între lumina,
Care mult ne încălzește
Tresăltându-ne bucuria,
Ne face ca să fim activi,
Zicând: „Aieia sunt!”
A-ți face sfânta ta voie
Sunt gata orișicând.”